

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ:

ПРЕДТЕЧА

Багато покликаних, та мало обраних.

(МФ. 22, 14)

*...А все ж – бреду, з нізвідки до нікуди,
а все ще сподіваюся, що там,
де кубляться згвалтовані іуди,
мале є місце і моїм братам...
Бо вже не я – лише жива жарина
горить в мені. Лиш нею я живу.
То пропікає душу Україна –
та, за котрою погляд марно рву.
Та є вона – за міражів товщею,
там, крізь синь-кригу світиться вона –
моєю тугою, моєю маячнею
сумно-весела, весело-сумна.*

Василь Стус

У темні часи добре видно світлих людей.

Еріх Марія Ремарк

